

# UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	<b>IV Ka 8/24</b>	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
<b>1. CZĘŚĆ WSTĘPNA</b>			
<b>1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji</b>			
wyrok Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 9 października 2023 roku sygn. akt II K 526/22			
<b>1.2. Podmiot wnoszący apelację</b>			
oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
oskarżyciel posiłkowy			
oskarżyciel prywatny			
obrońca			

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
inny		
<b>1.3. Granice zaskarżenia</b>		
<b>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</b>		
na korzyść na niekorzyść	w całości	
w części	co do winy	
co do kary		
	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<b>1.3.2. Podniesione zarzuty</b>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	

	<p>art. 438 pkt 1a k.p.k.  – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k.  – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k.  – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</p>	
	<p>art. 439 k.p.k.</p>	
	<p>brak zarzutów</p>	

<b>1.4. Wnioski</b>				
uchylenie	zmiana			
<b>2. USTALENIE FAKTÓW W ZWIĄZKU Z DOWODAMI PRZEPROWADZONYMI PRZEZ SĄD ODWOŁAWCZY</b>				
<b>2.1. Ustalenie faktów</b>				
<b>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</b>				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
<b>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</b>				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
<b>2.2. Ocena dowodów</b>				
<b>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</b>				
Lp. faktu	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

z pkt 2.1.1			
<p><b>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</b></p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p><b>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW I WNIOSKÓW</b></p>			
Lp.	Zarzut		
1	<p>Błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mającego wpływ na jego treść poprzez przyjęcie, że oskarżony R. P.:</p> <p>a) świadomie uczestniczył w</p>	<p>zasadny</p> <p>częściowo zasadny</p> <p>niezasadny</p>	

procederze  
sztucznego  
poszerzenia kręgu  
dalszych  
podwykonawców  
ukierunkowanego  
na zawyżenie  
wartości robót  
budowlanych  
wykonanych na  
budowie w (...)  
celem  
wygenerowania  
większego podatku  
naliczonego oraz  
uprawdopodobnienia  
postępu realizacji  
przedmiotowej  
inwestycji  
budowlanej jedynie  
wobec faktu  
istnienia takiego  
procederu na  
poziomie  
generalnego  
wykonawcy ( (...)  
Sp. z o.o.)  
oraz inwestora ( (...)  
(...) Sp. z o.o.)  
nie podyktowanego  
rachunkiem  
ekonomicznym  
podczas gdy  
prawidłowa i  
całościowa  
wykładnia materiału  
dowodowego nie  
dowodzi istnienia  
jakichkolwiek relacji  
poza zawodowymi  
pomiędzy  
oskarżonym a  
osobami  
uczestniczącymi  
przedmiotowym  
procederze;

b) wystawił  
nierzetelne faktury  
VAT w ilości 9 sztuk

na łączną kwotę netto 1.077.000,00 złotych plus 247.710,00 złotych podatku VAT na rzecz M. P. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) z/s w Ł. w oparciu jedynie o okoliczności:

- braku protokołów i specyfikacji wykonywanych prac na budowie w (...),

- braku wykazania obecności na terenie inwestycji przez cały okres prowadzonych przez oskarżonego robót M. P.,

- świadczenia przez oskarżonego we wstępnej fazie inwestycji usług budowlanych bezpośrednio na rzecz generalnego wykonawcy (...) Sp. z o.o.,

- równoczesnego Świadczenia usług księgowych na rzecz oskarżonego, M. P. oraz spółki (...) Sp. z o.o. przez to samo biuro księgowe,

podczas gdy:

- zgromadzony w sprawie materiał dowodowy potwierdza fakt realizacji przez oskarżonego

wszystkich  
zleconych mu do  
realizacji w ramach  
podwykonawstwa  
prac budowlanych,  
których zakres  
realizacji  
odpowiadał  
wystawianym  
fakturom VAT,

- w zabezpieczonym  
materiale  
dowodowym brak  
jest podstawowego  
dowodu  
rozstrzygającego o  
tym, jakie roboty  
zostały wykonane, w  
tym w szczególności  
roboty zanikające  
w związku z  
fazą prowadzonych  
prac, to jest  
dziennika budowy,  
który w sposób  
zobiektywizowany  
pozwoliłby na  
zweryfikowanie  
tożsamości zakresu  
robót objętych  
wystawioną przez  
oskarżonego fakturą  
VAT oraz  
zrealizowanych  
zgodnie z zapisami  
dziennika budowy  
prowadzonego dla  
(...) Sp. z o.o. w  
miejscowości L.,

- ze znajdującej  
się w materiale  
dowodowym umowy  
regulującej zasady  
rozliczania  
współpracy  
pomiędzy  
oskarżonym i M.  
P. wynika, że



	<p>strony tego stosunku prawnego przyjęły rozwiązanie wynagrodzenia ryczałtowego, które determinowało stosowaną przez oskarżonego praktykę wystawiania faktur VAT.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Na zasadzie art. 436 kpk Sąd ograniczył rozpoznanie środka odwoławczego do okoliczności wskazanych w punkcie 4, które należało uwzględnić z urzędu, gdyż rozpoznanie sprawy w tym zakresie było wystarczające do wydania orzeczenia, a rozpatrywanie zarzutu apelacji stało się bezprzedmiotowe.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi</p>	<p>zasadny</p> <p>częściowo zasadny</p> <p>niezasadny</p>	

<p>Rejonowemu do ponownego rozpoznania.</p>		
<p>Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Z uwagi na to, że zarzut jest bezprzedmiotowy, to również wniosek posiada taki sam status.</p>		
<p><b>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</b></p>		
	<p>Wyrok Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z 9 października 2023 roku sygn. akt II K 526/22 zapadł warunkach wystąpienia negatywnej przesłanki procesowej określonej w art. 17 § 1 pkt 6 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks i w związku z tym dotknięty jest bezwzględnie przyczyną odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 9 kpk.</p> <p>Zgodnie z art. 44 § 1 kks karalność</p>	

przestępstwa  
skarbowego ustaje,  
jeżeli od czasu  
jego popełnienia  
upłynęło: 5 lat  
- w przypadku,  
gdy czyn stanowi  
przestępstwo  
skarbowe zagrożone  
karą grzywny, karą  
ograniczenia  
wolności lub karą  
pozbawienia  
wolności  
nieprzekraczającą 3  
lat, zaś 10 lat,  
gdy czyn stanowi  
przestępstwo  
skarbowe zagrożone  
karą pozbawienia  
wolności  
przekraczającą 3  
lata. Z treści §  
5 tego przepisu  
wynika ponadto, że  
jeżeli w okresie  
przewidzianym w §  
1 lub § 2 wszczęto  
postępowanie  
przeciwko sprawcy,  
karalność  
popełnionego przez  
niego przestępstwa  
skarbowego  
określonego w § 1 pkt  
1 ustaje z upływem  
5 lat, a przestępstwa  
skarbowego  
określonego w § 1 pkt  
2 - z upływem 10 lat  
od zakończenia tego  
okresu.

W niniejszej sprawie  
oskarżonemu  
przypisano  
popełnienie  
przestępstwa  
skarbowego z art. 62  
§ 2 kks w zw. z art.

6 § 2 kks. Pierwszy z tych przepisów przewiduje, że sprawca czynu z art. 62 § 2 kks podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od roku, albo obu tym karom łącznie. Jak wynika z treści art. 27 § 1 kks, jeżeli kodeks nie stanowi inaczej, kara pozbawienia wolności trwa najkrócej 5 dni, najdłużej - 5 lat; wymierza się ją w dniach, miesiącach i latach.

Przypisany oskarżonemu R. P. czyn został popełniony w okresie od 16 kwietnia do 7 października 2014 roku, gdyż w tym czasie wymieniony (w ramach czynu ciągłego) miał wystawiać nierzetelne faktury. Działo się to zatem pod rządami Kodeksu karnego skarbowego w wersji pierwotnej (tekst ustawy z dnia 15 października 1999 r., Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 930). Art. 62 § 2 kks w ówczesnym

brzmieniu przewidywał, że ten kto fakturę lub rachunek wystawia w sposób nierzetelny albo takim dokumentem posługuje się podlega karze grzywny do 240 stawek dziennych. W dniu 1 stycznia 2017 roku weszły w życie przepisy ustawy z dnia 1 grudnia 2016 roku o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 2024) nowelizujące między innymi art. 62 § 2 kks, który przewiduje obecnie, że sprawca tego czynu podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od roku, albo obu tym karom łącznie.

Przepis art. 2 § 2 kks stanowi z kolei, że jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę

obowiązującą  
poprzednio, jeżeli  
jest względniejsza  
dla sprawcy. Sąd  
Rejonowy w  
Tomaszowie  
Mazowieckim  
dostrzegł co prawda,  
że w czasie  
popelnienia czynu  
zabronionego przez  
oskarżonego  
zagrożenie karą  
powodowało, iż sąd  
miał obowiązek  
zastosowania ustawy  
względniejszej dla  
sprawcy. Nie  
zauważył już jednak,  
że zastosowanie  
musiał znaleźć art.  
44 § 1 pkt 1  
kks, zgodnie z  
którym karalność  
przestępstwa  
skarbowego ustaje,  
jeżeli od czasu  
jego popelnienia  
upłynęło lat 5  
– w przypadku,  
gdy czyn stanowi  
przestępstwo  
skarbowe zagrożone  
karą grzywny, karą  
ograniczenia  
wolności lub karą  
pozbawienia  
wolności  
nieprzekraczającą 3  
lat. Konsekwencją  
natomiast ustalenia  
konieczności  
stosowania wobec  
oskarżonego ustawy  
poprzednio  
obowiązującej  
winno być przyjęcie  
przedawnienia  
karalności  
zarzucanego

oskarżonemu czynu.  
Przy ustaleniu  
bowiem, iż czyn  
R. P. winien być  
zakwalifikowany z  
art. 62 § 2  
kks w brzmieniu  
obowiązującym do  
31 grudnia 2016  
roku to zgodnie z  
treścią art. 44 § 1  
pkt 1 kks termin  
przedawnienia  
karalności tego  
czynu wynosił 5  
lat. Oznacza to,  
że przedawnienie  
karalności  
zarzucanego  
oskarżonemu czynu  
nastąpiło 7  
października 2019  
roku, gdyż tego  
dnia minęło 5  
lat od wystawienia  
ostatniej faktury  
objętej zarzutem  
i wymienionej w  
przypisanym czynie.

Istotną okoliczność  
stanowi fakt, że  
w niniejszej sprawie  
nie mógł znaleźć  
zastosowania art. 44  
§ 5 kks, bowiem w  
wymaganym okresie  
5 lat nie wszczęto  
postępowania  
przeciwko sprawcy,  
w sposób wymagany  
tym przepisem.  
Datę wszczęcia  
postępowania in  
personam określają  
bowiem przepisy art.  
71 § 1 kpk i art.  
313 § 1 kpk, mające  
zgodnie z art. 113 §  
1 kks odpowiednie

zastosowanie w  
sprawach o  
przestępstwa  
skarbowe i  
wykroczenia  
skarbowe. Przepis  
art. 44 § 5 kks  
zawiera  
sformułowanie  
„wszczęto  
postępowanie  
przeciwko sprawcy”,  
co jest  
równoznaczne z  
określeniem  
„wszczęto  
postępowanie  
przeciwko osobie”,  
którym operuje  
przepis art. 102 kk.  
Wszczęcie  
postępowania in  
personam w  
sprawach o  
przestępstwa  
skarbowe następuje  
więc z chwilą  
wydania  
postanowienia o  
przedstawieniu  
osobie zarzutów,  
ogłoszenia go  
niezwłocznie  
podejrzanemu i  
przesłuchania  
osoby, chyba że  
nie jest to możliwe  
z powodu jego  
ukrywania się lub  
nieobecności w kraju  
(zob. wyroki Sądu  
Najwyższego: z dnia  
3 grudnia 2013 r.,  
V KK 145/13, LEX  
nr 1427291; z dnia  
5 marca 2014 r., IV  
KK 341/13, Lex nr  
1444341).



W niniejszej sprawie dopiero w dniu 18 grudnia 2019 roku doszło do wszczęcia dochodzenia przeciwko R. P.. W tym dniu bowiem wydano postanowienie o przedstawieniu mu zarzutów (k. 1276) oraz przesłuchano go w charakterze podejrzanego (k. 1278-1279). Wszystkie zatem niezbędne do zastosowania art. 44 § 5 kks czynności w sprawie zostały podjęte już po upływie okresu przedawnienia karalności czynu. W sytuacji zaś gdy postanowienie o przedstawieniu zarzutu popełnienia czynu zostało wydane po upływie 5-letniego okresu przedawnienia brak jest podstaw do przyjęcia, iż doszło do przedłużenia okresu przedawnienia karalności czynu o kolejne 5 lat - w myśl art. 44 § 5 kks. Warunkiem bowiem przedawnienia karalności czynu jest wydanie postanowienia o przedstawieniu zarzutu przed upływem okresu przedawnienia (por.

wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 sierpnia 2017 r. II KK 233/17 LEX nr 2337347).

Analiza akt sprawy wskazuje, że rozpoznający sprawę Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim pomimo tego, że dostrzegł kwestie związane z tym, iż w okresie zarzuconym oskarżonemu obowiązywała ustawa karnoskarbowa w innym brzmieniu pominął jednakże znaczenie tej kwestii dla przedawnienia karalności zarzucanego oskarżonemu czynu. Wyłącznym natomiast kryterium długości terminów przedawnienia karalności przestępstw skarbowych jest zagrożenie ustawowe przewidziane w przepisie części szczególnej, przewidującym karalność danego czynu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 lipca 2020 r. V KK 234/20 LEX nr 3151844).

W rezultacie, Sąd Okręgowy na mocy art. 439 § 1 pkt 9

	<p>kpk i art. 437 § 2 kpk uchylił zaskarżony wyrok i umorzył postępowanie w sprawie na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks, a kosztami sądowymi obciążył Skarb Państwa.</p>	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
Uchybienie będące bezwzględną przyczyną odwoławczą sąd odwoławczy musi uwzględnić z urzędu, niezależnie od granic środka zaskarżenia, podniesionych zarzutów i wpływu na treść orzeczenia.		
<b>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</b>		
<b>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</b>		
	Przedmiot utrzymania w mocy	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		

<b>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</b>			
1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
<b>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</b>			
<b>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</b>			
1.1.	Okoliczność wyłączająca postępowanie.	art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
Wydanie wyroku skazującego wobec oskarżonego mimo przedawnienia karalności stanowi uchybienie będące bezwzględną przyczyną odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt			

<p>9 kpk, które sąd odwoławczy musi uwzględnić z urzędu, niezależnie od granic środka zaskarżenia, podniesionych zarzutów i wpływu na treść orzeczenia.</p>			
<p>2.1.</p>	<p>Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości</p>	<p>art. 437 § 2 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			
<p>3.1.</p>	<p>Konieczność umorzenia postępowania</p>	<p>art. 437 § 2 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia</p>			
<p>Przedawnienie karalności należy do negatywnych i ściśle procesowych przesłanek, a stanowiący o jej konsekwencjach przepis art. 17 § 1 pkt 6 kpk, jest w swej treści i jednoznaczny i bezwzględny. Prowadzenie zatem procesu i wydanie wyroku stanowi uchybienie</p>			

<p>określone w art. 439 § 1 pkt 9 kpk, które skutkować musiało uchYLENIEM zaskarżonego wyroku i umorzeniem postępowania na zasadzie art. 437 § 2 kpk w oparciu o art. 17 § 1 pkt 6 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks.</p>		
4.1.		art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
<p><b>5.3.2.</b> <b>Zapatrywania</b> <b>prawne i</b> <b>wskazania co do</b> <b>dalszego</b> <b>postępowania</b></p>		
<p><b>5.4. Inne</b> <b>rozstrzygnięcia</b> <b>zawarte w</b> <b>wyroku</b></p>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
<p><b>6. KOSZTY</b> <b>PROCESU</b></p>		
Punkt rozstrzygnięcia	Przytoczyć okoliczności	

z wyroku		
2 i 3 4	<p>Mając na uwadze orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego (uznające za niekonstytucyjne różnicowanie wysokości stawek pomiędzy obroną z wyboru, a pomocą prawną świadczoną z urzędu) o zwrocie kosztów obrony udzielonej niniejszej sprawie oskarżonemu ex officio na etapie postępowania przed Sądem I instancji prowadzonym pod sygnaturami II K 1015/19 oraz II K 526/22 a także w niniejszym postępowaniu odwoławczym Sąd orzekł na podstawie § 2 pkt 1 i 2 oraz § 4 ust. 1 - 3 i § 17 ust. 2 pkt 3 i 4 oraz § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2019 poz. 18) w zw. z § 11 ust. 2 pkt 3 i 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z</p>	

	<p>dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800 z późn. zm.).</p> <p>Z uwagi na umorzenie postępowania jego kosztami na zasadzie art. 632 pkt 2 kpk obciążony został Skarb Państwa.</p>	
<b>7. PODPIS</b>		

Załącznik do formularza UK 2

<b>1.3. Granice zaskarżenia</b>	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	obrońca
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	całość wyroku
<b>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</b>	
na korzyść na niekorzyść	w całości
w części	co do winy
co do kary	
	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia



<b>1.3.2. Podniesione zarzuty</b>	
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji	
	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu
	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu
	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia
	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia
	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka
	art. 439 k.p.k.
	brak zarzutów
<b>1.4. Wnioski</b>	
uchylenie	zmiana